

MO YAN

*İri Memeler ve
Geniş Kalçalar*

4. BASKI
Çeviri: ERDEM KURTULDU

♥ can
çağdaş

MO YAN
İRİ MEMELER VE
GENİŞ KALÇALAR

Can Çağdaş

Fengru Fei Tun, Mo Yan

© 1996, Mo Yan

© 2014, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları The Wylie Agency (UK) Ltd. aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2014

4. basım: Şubat 2019, İstanbul

Bu kitabın 4. baskısı 1 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Yayına hazırlayan: Seçkin Selvi

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 35382

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Dalgıç İş Merkezi No: 3 Kat: 2

Topkapı-Zeytinburnu

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-2175-5

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750721755

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

MO YAN
İRİ MEMELER VE
GENİŞ KALÇALAR

ROMAN

2012 NOBEL EDEBİYAT ÖDÜLÜ

Çince aslından çeviren

Erdem Kurtuldu

♥can

Mo Yan'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Kızıl Darı Tarlaları, 2013

Yaşam ve Ölüm Yorgunu, 2015

Değişim, 2016

Saydam Turp, 2017

MO YAN, 1955'te Çin'de doğdu. Kültür Devrimi sırasında on bir yaşındayken okulu bırakıp çiftçi olarak çalışmaya başladı. Ardından bir pamuk fabrikasında çalıştı ve yazmaya başladı. İlk çalışmaları daha çok Mao dönemine özgü toplumcu gerçekçi tarzdaydı. 1976'da Kültür Devrimi hareketi sona erince Mo Yan, Halk Kurtuluş Ordusu'na katıldı ve bir yandan orduda görev yaparken öte yandan yazmayı sürdürdü. Asıl adı Guǎn Mǒyè olan yazar, 1984'ten itibaren Çince "sakın konuşma" anlamına gelen Mo Yan adını kullanmaya başladı. *Time* dergisinin "Çin'in en ünlü, en sık yasaklanan ve en çok korsan baskısı yapılan yazarlarından biri" olarak tanımladığı Mo Yan'ın başlıca romanları arasında, *Kızıl Darı Tarlaları*, "Sandalağacı Azabı", *Yaşam ve Ölüm Yorgunu*, *Değişim*, "Kırk Bir Havan Topu", "Sarmısak Baladı", "İçki Cumhuriyeti" bulunuyor. Öte yandan "Usta Gittikçe Daha Komik Oluyor" adlı öykü derlemesi ve "Patlama" adlı öykü kitabı vardır. Mo Yan, 2012 Nobel Edebiyat Ödülü'nü alırken Çin'de doğan ve Çin'de yaşamayı sürdüren ilk Çinli Nobel ödüllü yazar oldu.

ERDEM KURTULDU, 1981'de İstanbul'da doğdu. 2006'da Ankara Üniversitesi DTCF Sinoloji Bölümü'nden mezun oldu. Aynı yıl Çin hükümetinin verdiği bursla Beijing Dil ve Kültür Üniversitesi'nde Çince dil çalışmalarına devam etti. Çin'den döndükten sonra çeşitli sektörlerde tercüman olarak çalıştı. Çevirmenin bir de YKY Kâzım Taşkent Klasik Yapıtlar Dizisi için hazırlayıp çevirdiği bir şiir derlemesi vardır.

Bu kitabı annemin ruhuna adıyorum.

Önsöz

1995 yılı ilkbaharının başlarında köyümde küçük bir evde kitabın başına, “*Bu kitabı annemin ruhuna adıyorum,*” diye yazdığım da gözlerim yaşlarla dolmuştu. Böyle yazdığım için bazı kişilerin benimle alay edeceğini ve hatta beni kötüleyeceklerini biliyordum, öyleyse buyursunlar. Bu kitabı sadece aneme değil dünya üzerindeki tüm annelere ithaf ediyorum. Böyle yazmanın bazı kişilerin benimle daha çok alay etmesine ve hatta beni daha da çok kötülemelerine neden olacağını da biliyorum, öyleyse buyursunlar. Kitaptaki anneye gelince. Feodal ahlakın baskısı ona feodal ahlaka karşı gelen bir sürü şey yaptırıyor, bunlar siyaseten doğru şeyler değil ama tüm bunlara rağmen onun aşkı, kabaran bir deniz ve uçsuz bucaksız bir toprak gibidir.

Bu romandaki anne karakteriyle önceki romanlarımdaki anne karakterleri arasında dağlar kadar fark olmasına rağmen yine de bu anne karakterinin mükemmel bir anne olduğunu ve hatta anneliği çok daha iyi temsil edip anneliğin sınırlarını da aşan mükemmel bir anne figürü olduğunu düşünüyorum. Kitabın önemli başka bir karakteri de annenin misyoner bir papazdan olan melez oğlu Shangguan Jintong’dur, bu Altın Oğlan bir “meme düşkününü”, boylu poslu, yakışıklı biri olmasına rağmen karakteri zayıf, tüm hayatını annesinin memesinden ayırlamadan geçiren, manevi bir cüce. Böyle bir karakterin kaderi yanlış okumalara ve tartışmalara çok açıktır. Geçtiğimiz yıllar içinde bu karakter hakkında yapılan bir sürü yorum duydum ve okudum, bence en doğru olan okuyucunun kendi gö-

rüşü. Edebiyatın en büyük cazibelerinden biri belki de yanlış okumalardır. Kitabın yazarı olarak Shangguan Jintong'un bazı çağdaş Çinli aydınların cisimleşmiş hali olduğuna elbette ki ben de katılıyorum. Shangguan Jintong'un benim ruhumun bir yansıması olduğunu itiraf etmekten hiç korkmuyorum, hayranı olduğum bir filozofun da dediği gibi: "Çağdaş Çinli aydınlarının ruhlarının derinliklerinde küçük birer Shangguan Jintong gizlidir." Bir fiske atımı gibi çok kısa geçen bu on beş yıl içinde kitabı yeniden düzenlerken doğal olarak çok iç geçirdim. Kitabın içinde çok aceleci ve eksik bulduğum bölümler olmasına rağmen böyle bir kitabı bir kez daha yazamayacağıma da itiraf etmeliyim. Bu baskıda bazı fazlalıkları atıp küçük düzeltmeler yaptım ama kitabın orijinalini de muhafaza ettim. Bir arkadaşım kitabın adını "Jintong, Yunü/Altın Oğlan, Yeşim Kız" diye değiştirirse kitabın kamu tarafından daha fazla kabul edilebileceğini önerdi. Ama on beş yıldır "İri Memeler ve Geniş Kalçalar" olarak bilinen bir kitabın adını değiştirmenin ne gereği vardı ki? "İri Memeler ve Geniş Kalçalar" aslında başıma hiç de bela olmadı, hem günümüzde böyle bir kitap adı kimi korkutup kaçırabilir ki?

28.11.2009

Birinci Bölüm

1

Papaz Malory, *kang*'ın¹ üstünde sessizce uzanırken Meryem Ana'nın pembe memelerine ve kucağındaki kıcı çıplak Bebek İsa'nın tombik yüzüne vuran parlak kırmızı bir ışık gördü. Geçen yaz tavandan damlayan sular bu yağlıboya resmin üzerinde kahverengi su lekeleri bıraktığından Kutsal Bakire ve Oğlu'nun yüzünde boş bir ifade vardı. Gümüş grisi ve ipek inceliğinde bir ağdan sarkan uzun bacaklı bir örümcek hafif bir esintiyle bir o yana, bir bu yana sallanıyordu. "Sabah örümcekleri mutluluğa, akşam örümcekleri zenginliğe alamettir," demişti bir keresinde o solgun yüzlü ama güzel kadın örümceği görünce. Beni nasıl bir mutluluk bekliyor ki? Aklına birden rüyasında gördüğü o göksel memelerle tuhaf kalçalar düşüverdi, dışarıdan gelen çekçek gıcirtısı, uzaktaki bataklıktan gelen turna sesleri ve süt keçisinin kızgın melemelerine kulak kesildi. Serçeler pencerenin kâğıt kaplamasına çarpıp duruyordu. Mutluluk kuşu da denilen saksaganlar avlunun dışındaki kavak ağaçlarında cıvıldıyordu. Görünüşe göre bugün gerçekten iyi bir haber alabilirdi. Zihnini toparlayınca kör edici bir haleyte çev-

1. Tuğla veya pişmiş topraktan yapılan iki metre uzunluğunda, altında ısınmak için bir ocak bulunan geleneksel Çin yatağı. (Ç.N.)

rilili olan o koca göbekli güzel kadının vahşii bir görünüm aldığını gördü, kadının dudakları sanki konuşacakmış gibi sabırsızca seğıirdi. O, on bir aydır hamileydi, bugün doğurabilirdi. Papaz Malory, ağından sarkan örümcekle saksağanların ne anlama geldiğini birden anladı. Doğrulup *kang*'dan aşağı indi.

Papaz Malory, elinde topraktan siyah bir kapla kilisenin arkasındaki sokağı çıkınca demirci ustası Shangguan Fulu'nun karısı Shangguan Lü'nün dükkânın önünü süpürdüğünü gördü. Kalbi hızla çarpmaya başladı, titreyen dudaklarla, "Tanrım, her şeye gücü yeten Yüce Tanrım..." diye mırıldandı. Sert parmaklarıyla ıstavroz çıkarıp yavaşça bir köşeye çekildi, iriyarı ve tombul Shangguan Lü'yü sessizce izlemeye başladı. Shangguan Lü sabah çiyiyle ıslanmış sokağın tozunu sakince süpürdüktan sonra faraştaki çöpleri tozdan dikkatli bir şekilde ayırdı. Bu tombul kadının hareketleri hantalca görünmesine rağmen tuhaf bir güç ve dinçlik taşıyordu, o altın rengi, darı başaklarından yapılmış süpürge, kadının elinde bir oyuncak gibi duruyordu. Tozları sepetin içine boşaltıp koca elleriyle iyice bastırdıktan sonra sepeti alıp doğruldu.

Shangguan Lü toz dolu sepetiyle kendi evinin bulunduğu *hutong*'a¹ girer girmez arkasında bir gürültü duydu. Ardına dönüp bakınca şehrin en zengin ailesinin oturduğu Mutluluk Malikânesi'nin siyah giriş kapısından bir grup kadının koşarak çıktığını gördü. Kadınlar paçavralar içindeydi ve yüzleri kuruma bulanmıştı. Her zaman ipek ve satenler içinde dolaşan ve yüzlerinden pudra ve rujlu hiç eksik etmeyen bu kadınlar şimdi niye böyle giyinmişlerdi ki?

1. Eski Pekin evlerinin arasındaki sokaklara verilen isim. *Hutong*, Moğolca *hotog*'dan türemiştir, anlamı ise su kuyusudur. "Nerede bir kaynak ya da su kuyusu varsa orada yerleşim vardır" anlamına da gelir. (Ç.N.)

Herkesin “İhtiyar Baştankara” diye seslendiği arabacı, Mutluluk Malikânesi'nin siyah giriş kapısının karşısındaki avludan üzeri yeşil gölgelikle kaplı ve lastik tekerlekli yeni at arabasıyla çıktı. Araba daha durmadan kadınlar çabucak arabaya doluştu. Arabacı giriş kapısının önündeki sabah çiyiyle ıslanmış taş aslan heykellerinin¹ yanına çömelip sakince piposunu tüttürmeye başladı. Mutluluk Malikânesi'nin kâhyası Sima Ting elinde av tüfeğiyle giriş kapısından dışarı fırladı. Hareketleri genç bir adam gibi esnek ve çevikti. Kâhyayı gören arabacı aceleyle doğrulup ona baktı. Sima Ting, arabacının elindeki pipoyu alıp birkaç kez içine çektikten sonra şafak vakti gül pambesine dönmüş göğe baktı, ardından esneyerek, “Hareket vaktidir, Mo Nehri köprüsünde beni bekle, birazdan gelirim,” dedi.

Arabacı bir elinde dizginler, diğerinde kırbacıyla arabayı yola doğru çevirdi. Arabaya tikişmiş kadınlar bir yandan bağrıışmaya, bir yandan da sohbet etmeye başladı. Arabacı, kırbacı şaklatınca atlar hemen tırısa geçti. Atların boyunlarındaki bakır çingiraklar çingirdarken arabanın tekerlekleri hışırdayıp yoldan toz bulutları kaldırdı.

Sima Ting sokağın ortasında durup işedi, çoktan uzaklaşmış olan at arabasına bakıp ardından seslendi, sonra av tüfeğini kucaklayıp yolun kenarındaki gözetleme kulesine çıktı. Gözetleme kulesi doksan dokuz tane ağaç gövdesinin üzerinde yükseliyordu. Kulede üzerinde kırmızı bayrak asılı olan bir platform vardı. Sabah çiyiyle ıslanmış olan bayrak bu rüzgârsız sabahta başını eğmiş keyifsizce duruyordu. Shangguan Lü, Sima Ting'in gözetleme kulesinden kuzeybatıya doğru baktığını gördü. Sima Ting uzun boynu ve açılmış ağzıyla su içen bir kazı

1. Önüne konuldukları yapıyı koruduklarına inanılan heykeller. (Ç.N.)

çağrıştırıyordu. Kürkle kaplanmış gibi duran beyaz bir bulut kümesi Sima Ting'i yutup ardından tükürdü. Kan kırmızısı güneş ışınları Sima Ting'in yüzünü kırmızıya boyadı. Shangguan Lü, Sima Ting'in yüzünün parlak, yağlı, yapışkan ve göz kamaştırıcı bir şurupla kaplanmış olduğunu düşündü. Av tüfeğini başının üzerine kaldırdığında yüzü bir horozun ibiği gibi kızardı. Shangguan Lü, ince, metalik bir ses duydu, bu ses, tetiğin kurulma sesiydi. Sima Ting tüfeğin kabzasını omzuna yerleştirip bekledi, uzun uzun bekledi. Shangguan Lü de bekliyordu, elindeki ağır mı ağır toz sepeti kollarını uyuşturmaya ve boynu tutulmaya başlamasına rağmen bekledi. Sima Ting tüfeğinin namlusunu indirip somurtan bir erkek çocuğu gibi dudaklarını büzdü. Shangguan Lü, Sima Ting'in tüfeğine küfrettiğini duydu. "Seni velet! Niye ateş açmıyorsun!" Sonra tüfeğini tekrar omzuna aldı, tetiğe bastı, namludan çıkan ateş topu, güneş ışınlarını bastırıp Sima Ting'in kırmızı yüzünü aydınlattı. Keskin silah sesi köydeki sessizliği bozdu, birden tüm gök sanki bulutların üzerinde bir peri kızı varmış da elindeki rengârenk çiçeklerin taçyapraklarını buluttan aşağı fırlatıyormuş gibi aydınlandı. Shangguan Lü'nün kalbi heyecanla atmaya başladı. Demircinin karısı olmasına rağmen çekiç ve örsü eline aldığı zaman kocasından daha iyi demir döver, demir ve ateşi görünce kanı kaynamaya başladılar. Kaynayan kanı damarlarına hücum ederdi. Pazuları at kırbacı gibi düğüm düğüm olur, kara demir kırmızı demiri döverken etrafa kıvılcımlar saçılır, gömleği terden sırtına yapışır, sarkık ve iri memelerinin arasında bir vadi oluşur, yerle göğün arasına demir ve kanın o keskin kokusu yerleşirdi. Shangguan Lü, Sima Ting'in platformdan indiğini gördü. Sabahın o nemli havası barut dumanı ve barut kokusuyla doldu. Sima Ting dar gözetleme kulesinin içinde bir yandan dönerken bir yandan

da Gaomi Kuzeydoğu Bucağı'nın bütün köylerine yüksek sesle şöyle bir uyarıda bulundu:

“Sayın köy halkı, Japon şeytanları geliyor!”

2

Shangguan Lü, sepetini üstü açılmış olan *kang*'ın üzerine boşalttı, *kang*'ın hasırı ve şiltesi yatağın üzerine kıvrılmıştı, ardından endişeli bir tavırla *kang*'ın kenarına tutunmuş olan gelini Shangguan Lu'ya baktı, gelini esniyordu. Tozu iki eliyle düzleştirdikten sonra gelinine kibarca, “Artık *kang*'a çıkabilirsin.” dedi.

İri memeli ve geniş kalçalı gelini Shangguan Lu'nun tüm vücudu onun sıcak bakışları altında titredi. Kaynaşmasının sevecen yüzüne üzgün üzgün bakarken solgun dudakları sanki bir şey söylemek istermiş gibi titriyordu.

“Sabahki silah sesini duydun mu, İhtiyar Sima'ya yine bir şeyler oldu galiba!” dedi Shangguan Lü yüksek sesle.

“Ana...” dedi Shangguan Lu.

Shangguan Lü ellerindeki tozu silkelirken alçak sesle, “Güzel gelinim benim, bari bu kez sık dişini! Eğer yine kız doğurursan arkanda durmaya yüzüm olmayacak!” dedi.

Shangguan Lu'nun gözlerinden iki damla yaş süzüldü. Altdudağını ısıırıp sarkmış göbeğini tüm gücüyle tutarak tozla kaplanmış *kang*'ın üzerine çıktı.

“Bu yoldan daha önce geçtin, yavaş at arabası yolunu bilir, artık kendi kendine doğurursun,” dedi Shangguan Lü, ardından *kang*'ın üzerine bir topak pamuk ve bir makas koydu, kaşlarını çatıp sabırsızca, “kayınbabanla Laidi’

nin babası batı kanadındaki ağılda bizim eşeği doğurtuyor, bu ilk seferi olacak, onlara yardıma gideyim ben,” diye devam etti konuşmasına.

Shangguan Lu başıyla kaynanasının dediklerini onayladı. Havaya karışan bir silah sesi daha duydu, köydeki köpekler korkuyla havlamaya başladı, ardından Sima Ting’in kesik kesik gürleyen sesi duyuldu: “Sevgili köy halkı, canını seven kaçsın, geç kalan hayatından olur...” Karnında Sima Ting’e cevap vermiş gibi atan bir tekme hissetti, içinde değirmen taşı gibi dönenen şiddetli bir ağrı duydu, vücudundaki tüm gözeneklerden yakıcı ve ekşi balık kokusu taşıyan ter damlaları süzölmeye başladı. Bağırılmak için dişlerini sıkıca birbirine kenetledi. Puslu gözyaşları içinde, siyah saçlı kaynanasının odadaki sunağın önünde diz çöküp Guanyin¹ için üç tane kırmızı mor sandal ağacı tütsüsü yaktığını gördü, tütsü dumanı havaya karışıp tüm odayı doldurdu.

“Mazlumların ve sıkıntıya düşenlerin yardımına koşan merhametli Guanyin, koru beni, merhamet et bana, bana bir erkek çocuk bağışla...” Shangguan Lu iki elini havaya kaldırdı, ardından buz gibi şişkin karnını tutarak sunağın ortasında duran, o gizemli tanrıçanın porselenden yapılmış pürüzsüz yüzüne baktı, sessizce dua ederken ağlamaya başladı. Islanmış pantolonunu çıkarıp karnını ve memelerini açıkta bırakacak şekilde gömleğini kıvrılabildiği kadar yukarı kıvırdı. *Kang*’ın kenarına tutunup vücudunu kaynanasının getirdiği tozlara bastırdı. Sancılar içinde kıvrılırken dağılmış saçlarını elleriyle düzeltip sırtını *kang*’ın hasırıyla şiltesine dayadı.

Pencere çerçevesinin cıva gibi parlayan kırık aynası profilini yansıtıyordu: Terden ıslanmış saçlar, uzun, çekik

1. Hindistan’daki *badhisattva* (aydınlanmış varlık) Avalokiteşvara’nın Çince ismi. Dünyanın seslerini dinleyen anlamına gelir. (Y.N.)

ve donuk gözler, köprü kemiği yüksek, solgun bir burun, durmadan seğiren dolgun ama çatlak dudaklarla geniş bir ağız. Pencereden süzülen nemli güneş ışınları karnına vuruyordu. Çukurlu beyaz karnı ve karnının üzerinde kıvrılan şişkin mavi damarlar ona çok iğrenç ve korkunç geliyordu. Kendi karnına bakınca karmaşık duygular içinde kalıyordu; karanlık ve aydınlık, zihninde Gaomi Kuzeydoğu Bucağı'nın yaz ortasında bazen karanlık bulutlarla kaplanan, bazen de parlak bir maviliğe bürünen göğü gibi sürekli yer değiştiriyordu. Olağanüstü büyüklükte ve şaşırtıcı bir sertlikte olan karnına bakmaya cesaret edemiyordu. Bir keresinde rüyasında soğuk bir demir parçasına hamile kaldığını görmüştü. Bir keresinde de üzeri siğillerle kaplı, iğrenç ve kocaman bir karakurbağasına hamile kaldığını. Demir parçasının görüntüsüne katlanabiliyordu ama o karakurbağasının görüntüsü ne zaman aklına düşse tüyleri diken diken oluyordu. "*Bodhisattva* beni esirgesin... Atalarım beni korusun... Tüm tanrılar ve tüm hayaletler beni koruyun, beni bağışlayın, sağlıklı bir erkek çocuğu doğurayım... Benim kendi karnım, kendi etimden olan canım oğlum, doğ artık... Göğün babası, yerin anası, sarı ölümsüzler, iyi yürekli tilki ruhları, bana yardım edin..." İşte böyle dualar etti, dua ederken sanki ciğeri parçalanıyormuş gibi bir sancıyla kıvranıp durdu. İki eliyle sırtını dayadığı şilteye tutunurken vücudundaki her bir kas gerilip seğirmeye başladı. Ağlamaktan şişmiş gözleri kızardı, kızarıklığın içinde fırında eritilen gümüş bir tel gibi hızla kıvrılıp kasılan akkor bir ağ belirdi. Sonunda daha fazla dayanamadı ve ağzından bir uluma koyuverdi, uluması pencereden dışarı süzüldü, sokaklarda ve sapa yollarda bir aşağı bir yukarı süzülüp Sima Ting'in haykırışıyla birleşerek bir halata dönüştü, ardından uzun boylu, iri yapılı, belini bükmüş, koca kızıl kafasını eğmiş, kulaklarında beyaz tüyler

olan İsveçli Papaz Malory'nin kulaklarına bir yılan gibi giriverdi. Papaz Malory, çan kulesinin çürümeye yüz tutmuş ahşap merdivenlerinden yukarıya çıkarken birden ürktü, kayıp bir kuzu gibi her zaman yaşlı ve ağlamaklı olan ve her zaman insanın ruhuna işleyen o koyu mavi gözleri, şaşkın bir neşe içinde yuvalarında dans etmeye başladı. Koyu kırmızı, tombul parmaklarıyla ıstavroz çıkarıp ağır bir Gaomi Kuzeydoğu Bucağı aksanıyla şöyle mırıldandı: "Tanrım, her şeye gücü yeten Yüce Tanrım..." Merdivenleri tırmanmaya devam etti, tepeye varınca kilisenin paslanmış bronz çanını çalmaya başladı. Çanın ıssız sesi puslu şafağın gül pembeliğinde yankılandı. Çanın ilk çalışı ve köye Japon şeytanlarının girdiğini duyan bağırmaların içinde Shangguan Lu'nun bacakları arasından şiddetli bir amniyon sıvısı boşaldı. Önce süt keçisini çağrıştıran bir koku aldı, ardından bazen güçlü bazen de hafif bir akasya kokusu alınca birden gözlerinin önünde geçen sene bir akasya ağacının altında Papaz Malory'yle seviştikleri sahne belirdi ama daha bu sahnenin tadını çıkaramadan kaynanası Shangguan Lü kanlı elleri havada, koşarak odaya daldı. Shangguan Lu, korkuyla kaynanasının ellerinde yanıp sönen yeşil kıvılcımlara baktı.

Kaynanasının, "Doğurdun mu?" diye yüksek sesle bağırdığını duydu.

Shangguan Lu, utangaç bir tavırla başını iki yana salladı.

Kaynanasının başı gün ışığında ıslıl ıslıl titrerken Shangguan Lu kaynanasının saçlarının birden beyazladığını fark etti şaşırarak.

"Şimdiye doğurursun sanmıştım," dedi kaynanası.

Kaynanası ellerini uzatıp Shangguan Lu'nun karnına dokundu. Ellerin eklem yerleri kalın, tırnakları sert, ellerinin üstü bile nasırla kaplıymış gibi sertti. Shangguan-

an Lu korktu, bu demir döven kadının eşek kanına bulanmış kanlı ellerinden kaçmak istedi ama bunu yapacak hali yoktu. Kaynanası ellerini kaba bir şekilde karnında gezdirince birden kalbinin duracağını sandı, bu soğuk hissiyat tüm vücuduna yayılınca içi üşüdü. Bir dizi durdurulamayan çığlık attı, attığı çığlıklar ağrıdan değil, korkudan kaynaklanıyordu. Kaynanası elleriyle karnını yokladı, karnına sıkıca bastırdı, ardından sanki karpuzun kelek olup olmadığını yoklarmış gibi birkaç kez “pat pat” diye karnına vurdu, en sonunda sanki kelek bir karpuz satın almış gibi hüznü ve kederli bir ifade takındı kaynanasının elleri. Karnından çekilen eller, gün ışığı içinde ağır ve halsiz bir şekilde havada asılı kaldılar. Shangguan Lu’nun gözünde kaynanası büyük, titrek bir gölgeydi; ama o iki el öyle gerçek, öyle görkemli ve bir o kadar da korkunçtular ki sanki özerklik kazanmış gibi canlarının çektiği her yerde istedikleri her zaman dolanıyorlardı. Birden kaynanasının sanki çok uzak bir diyardan, çok derin bir göletten çamur ve yengeç baloncuğu kokusu taşıyan sesini duydu:

“... Armut olgunlaşınca kendiliğinden yere düşer... Zamanı gelince, hiçbir şey durduramaz onu... Biraz daha dayan... Za-za hu-hu... İnsanların seninle alay etmesinden çekinmiyor musun, o kıymetli yedi kızının seninle alay etmesinden korkmuyor musun...”

O iki elden birinin yeniden yavaşça karnına doğru uzandığını gördü, el iğrenirmiş gibi onun şişkin karnına vurmaya başladı, keçi derisinden yapılmış ıslak bir davulu çalar gibi tok sesler çıkararak vurdu durdu Shangguan Lu’nun karnına.

“Şimdinin kızları da amma nazlı, ben senin kocanı doğururken bir yandan da ayakkabı tabanı dikiyordum...”

O el sonunda vurmayı bıraktı, geri çekilerek gölgenin içine gizlendi, gölgenin içindeyken vahşi bir hayvan-

nın pençesini andırıyordu. Kaynanasının sesi karanlığın içinde yeniden parlamaya başlayınca o akasya ağacı kokusu birden kesildi.

“Karnına bak hele, amma da şişti, üzerinde tuhaf işaretler de var, sanki oğlan olacak. Bu senin kismetindir, benim ve Shangguan ailesinin de kismetidir. *Bodhisattva*’nın tezahürüdür, Tanrı seni esirgesin, eğer bir oğlan doğurmazsan yaşadığın sürece bir köleden farkın olmaz; ama bir oğlun olursa evin hanımı olursun. Dediklerime inanıyor musun? İnanıp inanmamak sana kalmış, aslında sen...”

“Ana, inanıyorum, sana inanıyorum!” dedi Shangguan Lu saygıyla, gözü duvardaki koyu lekelere takılınca içine sonsuz bir hüznün ve keder çöktü. Üç yıl önceydi, yedinci kızı Shangguan Qiudi’yi doğurduktan sonra kocası Shangguan Shouxi çok öfkelenip bir çamaşır tokacıyla başına vurmuştu, kafası yarılmıştı sızrayan kan duvarda işte bu koyu izi bırakmıştı. Kaynanası onun yanına bir sepet koyup sepeti baş aşağı çevirdi. Kaynanasının sesi karanlıkta parlayan alevler gibi etrafa güzel ışıklar yayarak şöyle dedi:

“Benim ardımdan tekrar et, karnımdaki çocuk soylu bir ailenin oğludur, tekrar et hemen!” Sepetin içi kabuklu fıstık doluydu. Kaynanasının yüzü kibarlaştı, sesi ciddileşti, kadının bir yarısı tanrılaştı, diğer yarısı sevecen bir anneye dönüştü, derinden etkilenen Shangguan Lu birden ağlayarak kaynanasının dediğini tekrar etmeye başladı:

“Karnımdaki çocuk soylu bir ailenin oğludur... Karnımdaki çocuk bir prens... Benim oğlum...”

Kaynanası, Shangguan Lu’nun eline birkaç tane fıstık koyup ondan şunu tekrar etmesini istedi:

“Fıstık fıstık fıstık, oğlan ve kız, Yin ve Yang’ın dengesi.”

Nobel ödüllü Mo Yan, Çin toplumunun tüm değerlerini altüst eden Kültür Devrimi sırasında yaşananları, dokuz çocuklu bir ailenin başından geçenlerle yansıtıyor. Çocuklar doğdukları andan büyüünceye kadar o süreçteki olaylardan her birinin dolaylı ya da dolaysız öznesi veya tanığı oluyorlar. Romanın en önemli kişilerinden biri de o çocukların annesi.

Mo Yan, kitabı nasıl yazdığını ve o anne karakterini nasıl oluşturduğunu şöyle aktarıyor:

“Romani yazarken hiç çekinmeden annemin kişisel deneyimlerinden yararlandım; ama kitaptaki annenin duygusal deneyimleri kurgusaldır ve Gaomi Kuzeydoğu Bucığı’ndaki pek çok annenin deneyimlerine dayanır. Kitabın girişinde, bu kitabı annemin ruhuna adıyorum, diyorum; ama bu kitabı aslında dünya üzerindeki tüm annelere ithaf ediyorum; tıpkı benim şu kabirli ve vahşi hırsımla o küçük Gaomi Kuzeydoğu Bucığı’nı Çin’in ve dünyanın mikrokozmosu olarak gördüğüm gibi.”

